

MURÁNYI ZITA

tenger

*mi csábítja a részeg pupillahajót
másik szem tengerébe ha ott
nem fújtak neki riadót
mindjárt kétszeresen hajótörött
a háborgó és a nyugvó tengerkörök
ha egy házon fekete zászlót látok
elképzelem ugyanez a sötét fekete vászon
feszül ki a dobogáson
dülöngélve szűrődik át pitvarkamrákon
a fájdalom olyan mintha a bőröm alatt hordanék
nem egy rögtön két éjszakát
a lélek fényhordalékából
szakítanék át másnak egy lángoló istendarabkát.*

Rock Hill

*az ég torkának döntött halvány ezüstszikék
magasodtak fölénk a rock hill-i fenyvesek
a kerítésrácshoz dörgölőző pettyes őzikék
hitették el velünk az erdő mégis fegyvertelen*

*holt avar ágyazhatott meg a szarvasbőgésnek
az automatákból egyszerre fogyott ki a dobozos kóla
egy kontinenssel távolabb is szakadozott a net
az este elérhetetlennek bizonyult Európa*

*emlékszem a tó fölött a tűzijátékra
a présház fölött kigyulladt néhány petárda
a víztükörre omlott sok színes és sárga leheletnyi cérna
de az ég maradt a dörrenések fellegvára*

*mintha a szívben lángoló vérmezőket
– nekem egyre inkább ilyenek tűnt föl a honvágy –
cipelné egyre távolabb a hol szalmasárga
majd égővörösben lobogó mennyei hordágy*

*vörös kendő hullt a mozdulatlan víztömegre
amiben most már az égbolt is megtörölközött
vörös hold ömlött a fenyvesek közt csörtető őzekre
és pulzált mint egy vérrög aztán az éjszaka is eltörött.*